

Откако су почела настојања Европске уније да и нашу земљу прими у своје редове, отприлике на сваких шест месеци страни и српски политичари обавештавају овдашњу јавност да ће у Бриселу ускоро бити одређен датум почетка преговора о придруживању. То тек што се није десило, потребно је још само да испунимо један или два условчића (што је њихов блажи израз за уцену), па ће се Србија наћи међу чланицама ЕУ. “Надамо се да ћемо преговоре започети најкасније крајем октобра”, задовољно и самоуверено зачује се од наших политичара негде почетком априла. Прође затим пет до шест месеци, а они онда саопште да ће датум највероватније бити познат крајем јуна или почетком јула следеће године. У јуну и јулу се покаже да се, нажалост, још нису стекли сви неопходни услови, али да не треба ни сумњати да ће преговори почети у новембру или првих дана децембра. И тако из године у годину.

Ни сад се ништа није променило. Како је 1. јануар сасвим близу, вође ЕУ потрудиле су се да Србији поделе уобичајени новогодишњи поклон – обећање о датуму почетка преговора о придруживању наше земље Европској унији, а које ће свакако бити испуњено једног лепог дана, или можда и пре.

Тај датум, који доноси огромну радост и срећу нашим политичарима на власти (власницима, како се некада говорило, али је то значење данас заборављено), није, ипак, одређен ни овом приликом. Што би се могло описати и овако: “Нисмо се ништа договорили, али смо се конструктивно споразумели када ћемо се поново састати ради договора”.

Важно је само да нису заборавили да нам пошаљу јасну поруку да одређивање датума за почетак преговора зависи од тога колико ћемо се трудити да живимо и радимо према њиховим упутствима и саветима, затим да наставимо са реформама (ма шта то значило), а постигнемо и задовољавајући напредак у дијалогу са Приштином (што већ спада у сасвим јасну поруку). Како ЕУ има двадесет седам чланица, није никакво изненађење што из Брисела стижу различите изјаве, очигледно понекад неусаглашене, неретко чак и супротне, али како би и могле да буду другачије поред толиких земаља.

Слично је било и сада. По једном саопштењу, дознајемо да би преговори о придруживању могли да почну између 1. јануара и 1. јула. Обратите пажњу на израз: "Преговори би могли да почну између 1. јануара и 1. јула 2013". С друге стране, г. Филе, европски комесар за проширење (а он, ваљда то најбоље зна) изражава наду да ће датум преговора (а не њихов почетак!) бити одређен у јуну идуће године. Што вероватно значи да ће опет све личити на стару и нама добро познату причу:

Једна група земаља је тобоже блажа и саосећајнија и она "навија" да се Србији што пре одреди датум почетка преговора, дајући јој и "снажну подршку на путу у Европу", док друге играју улоге строгих учитељица, прете кажипрстом због недовољне кооперативности и траже још одлучније и брже испуњавање захтева из Брисела и Вашингтона.

Тако су од министара земаља чланица ЕУ и овог месеца стигле изјаве које би збуниле свакога ко на њих није већ оуглао. Један нас хвали и тапше по рамену што успешно разговарамо и преговарамо са косовским злочинцима, други шаље подстицајне, охрабрујуће речи о изгледима да се датум о почетку преговора одреди уколико се "нормализују односи Београда и Приштине", трећи закључује да је Србија заслужила охрабрење ЕУ, четврти упозорава да је додељивање датума још неизвесно, док пети министар строго напомиње како подржава европску интеграцију западног Балкана, али да претходно треба да се испуне услови које су испуниле и све друге чланице.

И тек што су се безазлени српски оптимисти још једном обрадовали охрабрујућим порукама из Брисела, стигао је хладан туш немачке канцеларке: "Европска унија засад не размишља о повећању броја чланица". Што у преводу значи: није готово кад је готово, већ кад то одреди госпођа Меркел.